

Han i det blå, hun bak en do

«Brennende kjærlyghet» av Ingvild Rishøi handler om den håpløse kjærlygheten mellom en brennesle og en brennmanet. Diktet kommer fra samlinga *Pling i bollen: Fine og ufine barnerim* (2012).

Brennende kjærlyghet

Fru Brennesle og herr Manet
forelsket seg, så vidt jeg vet.
Og julikvelden var så skjønn
og han var rød, og hun var grønn.

Hun skrek: «Herr M, jeg er betatt
du er så slimete og glatt!»
Han svarte: «Åh, du er så smal!
Du er så grønn at jeg blir gall!»

Men hverdagene banket på
og herren var på bøljjan blå.
Problemet var: Hun hatet vann
og ba ham pent å gå i land.

«I land?» sa herren, mindre glad.
«Det passer ikke særlig bra.
Jeg elsker frihet, salt og hav.
Æsj, damer stiller alltid krav.»

De ble så sinte begge to
han i det blå, hun bak en do.
Så ropte Nesla: «Det er slutt!
Du er en bortskjemt, liten gutt.»

Han svømte bort og skrek og gråt
så ble han påkjørt av en båt.
Da hulket hun og visnet hen
så nå er ingen ting igjen.

*(Og spør du hva moralen er
så får du ikke svaret her.
Alt jeg kan si med sikkerhet
det er at nesle og manet
er blant de verste ting jeg vet.)*

Spørsmål til teksten:

1. Les diktet høyt for hverandre. Hva gir diktet rytme og klang?
2. Hva skaper humor i diktet?
3. Hva betyr tittelen «Brennende kjærlighet»? Finn minst to betydninger.
4. I den siste strofen av diktet står det at du ikke får vite hva moralen i diktet er. Hvilken verdi kan et dikt uten moral ha?
5. Hvilke andre dyr, planter eller mennesker passer like dårlig sammen som en brennesle og en manet? Lag ditt eget tøysedikt om et slikt par. Diktet ditt *trenger* ikke rime, men *prøv* deg gjerne på rim hvis du vil!